

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Naturvårdsverket

Yttrande över förslag till föreskrifter om differentierad ersättning för elutrustning

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till föreskrifter om beräkning av differentierad ersättning för elutrustning med hänsyn till innehåll av farliga ämnen (NFS 202X:XX).

I förslaget till föreskrifter beskrivs hur en producentansvarsorganisation ska ta hänsyn till kriteriet farliga ämnen och elutrustningens produktindelning vid beräkning av den differentierade ersättning som en producent ska betala till en producentansvarsorganisation. Differentiering ska ske utifrån de sex kategorier som anges i 21 § i förordningen om producentansvar för elutrustning och producentansvarsorganisationen ska ta ut en högre ersättning från en producent vars elutrustning innehåller ett eller flera ämnen på den så kallade kandidatförteckningen i halter över 0,1 viktprocent. Skrivningen i förslaget är en hänvisning till Reach-förordningen och tydliggör vad som avgör om ett ämne ska listas på kandidatförteckningen. Undantag ska göras för elutrustning som omfattas av kemikalieskatten och där samma ämne återfinns på kandidatförteckningen.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I remissen redogörs för förslag till föreskrifter om beräkning av differentierad ersättning för elutrustning med hänsyn till innehåll av farliga ämnen. Detta är en del av införlivandet av avfallsdirektivets¹ minimikrav (artikel 8a 4b).

Enligt principen om likabehandling ska produkters producenter behandlas lika oavsett ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionerlig regelbörda på producenter, inbegripet små och medelstora företag, av små mängder produkter. De ekonomiska bidrag som en producent ska betala till en producentansvarsorganisation ska differentieras ”när så

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018.

är möjligt” med avseende på, till exempel, produkternas hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet samt till förekomsten av farliga ämnen.

Förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning är under revidering och regeringen planerar att besluta om en justerad förordning under 2022. I den nya förordningen kommer det att finnas ett bemyndigande för förslagsställaren att meddela föreskrifter om kriterier för hur ersättningen som en producentansvarsorganisation tar ut från en producent ska bestämmas.

För att uppfylla den del av avfallsdirektivets minimikrav som avser differentierad ersättning (artikel 8 a 4 b) och för att styra producenter mot att släppa ut produkter på marknaden som bidrar till en cirkulär ekonomi har myndigheten tagit fram förslag till sådana föreskrifter. För att uppfylla kraven på genomförande av avfallsdirektivet ska föreskrifterna vara beslutade senast den 5 januari 2023.

Bedömningen är att föreskrifterna behöver notifieras till EU-kommissionen. För att såväl remiss som notifiering ska ske innan januari 2023 har förslagsställaren tagit fram förslag till föreskrifter innan det finns ett beslutat bemyndigande. Detta innebär dock att vissa förändringar kan komma att ske i föreskrifterna när förordningen beslutats.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I remissen anges att nollalternativet är att avstå från att ta fram föreskrifter på området och att det således endast skulle vara den kommande förordningstexten som gäller. Detta skulle innebära att det inte skulle finnas några närmare bestämmelser om hur ersättningen ska bestämmas när det gäller innehåll av farliga ämnen.

Ett EU-direktiv är bindande för alla länder som det riktar sig mot och länder som inte uppfyller skyldigheterna kan kommissionen inleda överträdelseärenden emot. Av artikel 8 a 4b följer att de ekonomiska bidrag som en producent ska betala till en producentansvarsorganisation ska differentieras ”när så är möjligt”. Eftersom myndigheten anser att det är möjligt att meddela föreskrifter enligt förslaget görs bedömningen att det inte kan ses som ett godtagbart alternativ att i en sådan situation inte besluta om föreskrifter på området.

I artikel 8a 4 b i avfallsdirektivet anges att de ekonomiska bidrag som betalas av en producent när så är möjligt ska anpassas till enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet samt förekomsten av farliga ämnen. Myndigheten har utrett möjlig differentiering utifrån dessa angivna kriterier såväl som kriterierna återvunnet innehåll och garanti, bland annat efter kontakter med branschen och med andra myndigheter. Förslagsställaren har utifrån utredningen bedömt att det kriterium som är möjligt att för närvarande föreskriva om när det gäller elutrustning är innehåll av farliga ämnen och då specifikt ämnen på den så kallade kandidatförteckningen.

Myndigheten har även konsulterat insamlingssystemen och responsen från såväl Recipo som EI-kretsen är att kriteriet rimmar väl med förbättrad materialåtervinning men att det möjligen ses som komplicerat och svårt att begripa för producenterna. Producenterna är sällan de som tillverkar produkterna och att känna till innehållet av kemiska ämnen kan således kännas svårt och långt ifrån deras ansvarsområde. Recipo framhåller att det är viktigt att det finns

alternativ på marknaden för att kriteriet ska få effekt, dvs. att det finns produkter utan innehåll av farliga ämnen så att producenterna kan välja dessa. Förslagsställaren ser att det kan vara viktigt med valmöjligheter, men att det inte finns ett hinder med att ha differentierad ersättning även i de fall alternativ inte finns att tillgå. Differentierad ersättning som styrmedel förbjuder inte produkter som innehåller farliga ämnen. Skulle det finnas produktgrupper där det inte går att välja alternativ som inte innehåller farliga ämnen kan en bestämmelse om differentierad ersättning fungera som en signal till branschen om vikten av att utveckla tekniken till att finna lösningar där ämnena byts ut.

I förordningen om producentansvar för elutrustning anges *materialåtervinningsmål*. Data från 2018 och 2019 visar att samtliga mål uppfylldes dessa år. Förslagsställaren gör av denna anledning bedömningen att differentiering utifrån kriterier för materialåtervinning inte är prioriterat för elutrustning.

För att minska användningen av jungfruliga och fossila råvaror kan kriterier avseende andel återvunnen råvara alternativt andel biobaserad råvara beaktas. Förslagsställaren gör bedömningen att det i dagsläget inte är lämpligt att ta fram föreskrifter om differentierad ersättning utifrån kriteriet andel återvunnen eller biobaserad råvara i elutrustning eftersom det saknas lagstiftning och/eller harmoniserade standarder för hur mätning och verifiering ska gå till.

I syfte att minska mängden elavfall är det motiverat med kriterier som syftar till att öka elutrustningens livslängd. Ett sätt att göra det är att möjliggöra och underlätta uppgradering och reparation av produkter genom att erbjuda tillgång till *reservdelar och service*. Förutom att kriterier för differentiering skulle kunna kopplas till ett framtida reparationsindex är bedömningen att det inte finns skäl att införa bestämmelser om differentierad ersättning avseende reservdelar, demonterbarhet eller reparerbarhet. Det beror på att det antingen redan finns eller troligen kommer att införas krav till följd av ekodesigndirektivet och dess produktförordningar samt nya initiativ som är på gång på EU-nivå, såsom ekodesign för hållbara produkter och hållbar varukonsumtion, som avser dessa kriterier.

I syfte att styra mot mer hållbara produkter skulle kriteriet "garanti" kunna användas som grund för differentierad ersättning. När det gäller garanti (och reklamationsrätt) sker dock en utveckling av lagstiftningen. Förslagsställarens bedömning är därför att avvakta med kriteriet "produktgaranti" för differentierad ersättning.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Föreslagna föreskrifter syftar till att införliva bestämmelserna i artikel 8a 4 b i avfallsdirektivet i svensk rätt. Avfallsdirektivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att direktivet föreskriver vilket resultat som ska uppnås men det är upp till medlemsstaten att bestämma genomförandet av direktivet.

I artikel 8 a 4 b i avfallsdirektivet anges att de ekonomiska bidrag som en producent ska betala till en producentansvarsorganisation ska differentieras när så är möjligt bland annat med avseende på förekomsten av farliga ämnen. Enligt förslaget till föreskrifter ska producentansvarsorganisationer ta ut högre ersättning utifrån kriteriet farliga ämnen. Det är

därefter upp till producentansvarsorganisationerna själva att fastställa de faktiska beloppen i sina prislister och de kommer självständigt få sätta sina priser.

Mot bakgrund av ovan görs bedömningen att förslaget till föreskrifter inte kan anses gå utöver vad som följer av gemenskapslagstiftningen eller vad som är nödvändigt för att uppnå avfallsdirektivets syfte.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Enligt avfallsdirektivet ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att system för utökat producentansvar följer artikel 8a senast den 5 januari 2023. Föreskrifterna behöver därför beslutas i direkt anslutning till detta datum. Myndighetens bedömning är dock att föreskrifterna kommer behöva tillämpas från och med ett senare datum, förslagsvis den 1 januari 2024. Skälet till detta är att producentansvarsorganisationerna och även producenterna ska få skälig tid att genomföra administrativa förändringar såsom att uppdatera sina prislister och informera bakre distributionsled. Förslagsställaren gör bedömningen att ett år är en rimlig tid för samtliga aktörer att anpassa sig till de nya bestämmelserna.

I remissen görs bedömningen att det kommer att behövas vägledningsinsatser från framför allt förslagsställaren under år 2023 för att informera berörda aktörer, främst producentansvarsorganisationer, om föreskrifterna.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Föreskriften kommer att beröra producentansvarsorganisationer (dagens insamlingssystem)² för elutrustning vilket i nuläget är två aktörer, EI-kretsen och Recipo. När producentansvarsorganisationerna tar fram sina prislister med producentavgifter samt inhämtar information från anslutna producenter kommer de att behöva beakta de kriterier som förslagsställaren föreskriver om.

I dag är det endast producenter av konsumentelutrustning som måste vara anslutna till ett godkänt insamlingssystem. Producenter av övrig elutrustning, även kallad proffselutrustning, kan välja att antingen själva stå för insamling och omhändertagande av elavfall samt rapportering eller att ansluta sig till en producentansvarsorganisation som gör detta å producentens vägnar.

---

² Det befintliga begreppet insamlingssystem benämns i Miljödepartementets förslag till ny förpackningsförordning (*En förbättrad förpackningsinsamling - nya roller för kommuner och producenter*, M 2021/02118, november 2021) producentansvarsorganisationer, på det sätt som det är definierat enligt miljöbalken (15 kap 9 §).

Enligt de uppgifter som myndigheten har fått från insamlingssystemen och producenter i enlighet med kraven i förordning om producentansvar för elutrustning är det drygt 2 600 producenter som rapporterat att de släppt ut elutrustning på den svenska marknaden 2021. Det rör sig om producenter anslutna till insamlingssystemen men också producenter av professionell elutrustning som själva rapporterar direkt till förslagsställaren. Av de producenter som rapporterade 2021 var det cirka 850 som angav att de har producentansvar endast för proffselutrustning. Av dessa var det cirka 300 som angav individuellt insamlingssystem, medan resterande har valt att ansluta sig till antingen Recipo eller EI-kretsen. Det saknas i dagsläget uppgifter om antal friåkare, dvs. producenter som inte tar sitt producentansvar och som därmed inte rapporterar alls.

Enligt EI-kretsen, som är det insamlingssystem som har flest producenter anslutna till sig (1 842), visar fördelningen mellan de sex produktkategorierna att ett fåtal producenter står för en stor andel av den totala mängden (i kilo) utsläppt elutrustning på marknaden. Siffrorna visar att de 14 största producenterna stod för 50 % av den totala vikten inrapporterad elutrustning. Av totalt 1 842 anslutna producenter stod 1 269 endast för 1 % av EI-kretsens totalt inrapporterade vikt elutrustning utsläppt på marknaden 2021. Fördelningen ser snarlik ut om volymerna räknas om till antal enheter/antal produkter.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Förslaget till föreskrifter innehåller endast ett kriterium, något som myndigheten tror kan vara en fördel. Eftersom bestämmelserna är nya och samtliga berörda aktörer inte är vana vid differentierad ersättning underlättar det att börja enkelt och ge såväl producentansvarsorganisationer som producenter möjlighet att få en förståelse för hur systemet fungerar. Betydelsen av att börja "enkelt" är även något som branschen lyft fram i samband med EU-kommissionens arbete att ta fram vägledning om minimikraven 2019.

För *producentansvarsorganisationer* innebär föreskrifterna ett ökat administrativt arbete såtillvida att de måste ta hänsyn till kriteriet "farliga ämnen" när de sätter sina producentavgifter. De kommer att behöva uppskatta hur stor andel av elutrustningen som förväntas släppas ut på marknaden ett visst år och som uppfyller kriteriet i föreskrifterna. Uppskattningen behövs för att producentansvarsorganisationerna ska ha möjlighet att beräkna rimliga priser utan att deras finansiering drabbas negativt. Ju fler anslutna producenter producentansvarsorganisationen har, desto mer tid kommer de troligen behöva lägga på att utforma producentavgifterna.

Förslaget till föreskrifter innebär att det är innehållet av farliga ämnen i varje enskild elutrustning som är viktig att känna till. Den ersättning som ska differentieras är således kopplad till antal enheter och inte kilogram. I dag tar insamlingssystemen in uppgifter om både vikt och antal från sina anslutna producenter varför uppgifter om antal produkter inte, enligt förslagsställaren, torde utgöra någon extra administrativ kostnad.

Redan i dagsläget gör insamlingssystemen uppskattningar och beräkningar av hur mycket elutrustning som kommer att släppas ut på marknaden inom de olika produktkategorierna. EI-kretsen anger att deras prislista uppdateras högst en gång per år under förutsättning att inget spektakulärt inträffar. Enligt EI-kretsen är det i dagsläget ingen större arbetsinsats att uppdatera prislistan. En differentierad ersättning skulle dock få till följd att det initialt krävs

mer frekventa förändringar av prislistan innan systemet kommit på plats och producentansvarsorganisationerna fått en större kunskap om hur många som uppfyller kriteriet som ger en högre avgift. EI-kretsen uppskattar att det troligen kan ta två till tre år innan systemet stabiliserats. Recipo anger att en konsekvens av föreskrifterna för dem kommer att bli att deras IT-system för rapportering behöver göras om så att producenterna kan ange elutrustning som omfattas av de nya kriterierna för differentierad ersättning. För att kunna göra en sådan uppdatering och meddela producenterna anger Recipo att de behöver tid, gärna minst ett års framförhållning.

Det som EI-kretsen menar kan orsaka en del administrativa kostnader är uppföljningen av kriteriet, dvs. att ta reda på om producenterna anger korrekta siffror till producentansvarsorganisationen. Som en del av avfallsdirektivets minimikrav ska producentansvarsorganisationerna införa rutiner för internkontroll för att säkerställa att de avgifter som tas ut av en enskild producent uppfyller kraven om ersättningen som en producent betalar till en producentansvarsorganisation. För att säkerställa att producenterna uppfyller kriteriet om farliga ämnen kan producentansvarsorganisationen behöva ta in underlag från producenterna. Eftersom producenterna omfattas av informationsplikten i artikel 33 i Reach-förordningen och bestämmelserna om anmälan till SCIP-databasen³ utgår förslagsställaren från att det inte kommer vara problematiskt att få in uppgifter som visar på elutrustningens innehåll av ämnen på kandidatförteckningen i halter över 0,1 viktprocent.

För berörda *producenter* innebär differentierad ersättning att det finns olika nivåer i producentavgiften beroende på hur väl elutrustningen uppfyller kriteriet om farliga ämnen. Eftersom producentansvarsorganisationerna bestämmer det faktiska beloppet och hur stor skillnaden ska vara mellan normal ersättning och den höge ersättningen inom en produktkategori är det svårt, enligt förslagsställaren, att bedöma hur producenterna kan påverkas ekonomiskt av föreskrifterna om differentierad ersättning. För de producenter som har elutrustning som omfattas av det föreslagna kriteriet kommer avgiften att höjas från dagens läge. En höjning av ersättningen kan komma att påverka kostnaderna inom samtliga distributionsled. Hur stora administrativa kostnader det blir för producenterna beror på antal produkter de tillhandahåller och hur långa distributionsleden är.

Producenter av proffselutrustning har möjligheten att välja att ansluta sig till en producentansvarsorganisation eller att själva stå för kostnaderna för insamling och behandling av elavfall samt rapportering till förslagsställaren. Trots att producentavgifterna kommer att justeras är bedömningen att föreskrifterna med största sannolikhet inte kommer påverka producenter av proffselutrustning nämnvärt i deras val att ansluta sig till producentansvarsorganisation eller att inte göra det.

För att differentierad ersättning ska få önskad effekt är det viktigt att det inte är förknippat med administrativt betungande uppgifter. Förslaget att differentierad ersättning ska utgå från innehåll av farliga ämnen kopplar till befintlig lagstiftning om informationskrav (artikel 33 i Reach-förordningen) och bestämmelserna i avfallsdirektivet som hänvisar till SCIP-databasen. Föreskrifterna bedöms inte innebära någon utökad undersökningsplikt eller liknande för producenter eftersom de redan ska inneha information för att kunna uppfylla gällande bestämmelser. Förslagsställaren har dock inte kartlagt exakt hur många producenter

---

³ SCIP handlar om att anmäla information om särskilt farliga ämnen, så kallade SVHC-ämnen eller kandidatämnen, i varor till en databas som den europeiska kemikaliemyndigheten ECHA tillhandahåller.

som kan komma att beröras av kriteriet farliga ämnen och som således kan behöva betala en högre ersättning än i dag.

Vidare föreslås ett undantag från högre ersättning för elutrustning som betalar full kemikalieskatt på grund av att de innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar som också finns på kandidatförteckningen. Myndigheten anger att det saknas underlag som visar hur många produkter som kan komma att undantas.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen i remissen är ofta vag och otydlig, med formuleringar såsom "svårt att bedöma" och "har inte kartlagt". Kvantifieringar saknas helt och förslagsställaren har heller inte, såvitt Regelrådet kan bedöma, gjort några försök att få fram sådana uppgifter. Det blir därför svårt att bedöma vilka konsekvenserna kan tänkas bli för såväl branschen som enskilda aktörer. Många av de berörda företagen är små och för dem kan en höjning av ersättningen bli särskilt kännbar.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I remissen framgår att det i dag råder fri konkurrens och fri prissättning mellan insamlingssystemen när det kommer till producentavgifterna. Hittills har det heller inte funnits bestämmelser om hur avgifterna ska fastställas. Förslaget kommer att påverka producentansvarsorganisationerna såtillvida att de behöver beakta vissa aspekter när de sätter sina producentavgifter. I de föreslagna föreskrifterna finns viss flexibilitet och producentansvarsorganisationerna har möjlighet att själva avgöra hur stor skillnad i ersättningsnivå det ska vara mellan produkter som uppfyller kriteriet farliga ämnen och de som inte uppfyller kriteriet. Producentansvarsorganisationerna kan även välja om de vill lägga till ytterligare kriterier för att differentiera producentavgifterna. Eftersom det finns en möjlighet att beräkna och ha olika ersättningsnivå kan det inte uteslutas att konkurrens mellan producentansvarsorganisationerna vad gäller differentierad ersättning kommer uppstå. Eftersom föreskrifterna är nya och det inte finns någon praxis på området är det dock, enligt förslagsställaren, svårt att i dagsläget förutse hur situationen kommer påverka producentansvarsorganisationer emellan eller relationen mellan producentansvarsorganisation och producent. Bedömningen är att skillnaden från dagens läge kommer bli liten eftersom det råder fri konkurrens redan och föreskrifterna ger stor flexibilitet.

För att differentierad ersättning ska få effekt krävs bland annat att kriterierna som avgör differentieringen är tydliga och verifierbara. Tydliga kriterier minskar också risken att bestämmelserna om differentierad ersättning kringgås eller används på ett konkurrensbegränsande sätt. Förslagsställaren har valt att föreskriva om ett kriterium som kopplar till befintlig lagstiftning, vilket torde underlätta för producenterna då kriteriet redan är "känt".

Föreskrifterna påverkar även producenterna och deras möjligheter att konkurrera sinsemellan. I förslaget kommer producenter som uppfyller kriteriet för farliga ämnen påverkas negativt genom att betala en högre ersättning. Detta går även i linje med "förearen betalar principen". Producenter som saluför elutrustning som inte innehåller farliga ämnen premieras eftersom de slipper högre ersättning, något som ger dem en konkurrensfördel. Hur stor denna fördel är och exakt hur konkurrensen kommer att påverkas

beror på storleken på ersättningen och hur ersättningen förhåller sig till försäljningspriset på produkten.

Producenter av proffselutrustning kan välja att ansluta sig till en producentansvarsorganisation eller att stå för insamlings- och behandlingskostnader själva. Hur konkurrensen mellan producenter som väljer att ansluta sig och de som inte gör det kommer påverkas av föreskrifterna är, enligt förslagsställaren, svårt att sja om. Det beror på differentieringen (skillnaden i ersättning), förekomsten av farliga ämnen men också prisläget i övrigt, dvs. huruvida det är gynnsamt att vara ansluten till en producentansvarsorganisation alternativt att bära kostnaderna själv som företag. Myndigheten bedömer att föreskrifterna behöver ses över regelbundet och att det i samband med en sådan översyn skulle kunna undersökas vilken effekt som föreskrifterna har fått när det gäller producenter av proffselutrustning och deras val att ansluta sig till producentansvarsorganisationer.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen av påverkan på konkurrenssituationen är utförlig, vilket är positivt. Den hade dock, som Regelrådet ser det, kunnat vara tydligare och mer konkret, särskilt mot bakgrund av de konsekvenser som förslaget kan komma att få för de små producenterna.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I remissen framgår att effekten för en ökad cirkulär ekonomi och/eller minskad miljöpåverkan till följd av det valda kriteriet är osäker och kommer i stort att bero på hur stor differentieringen är mellan normal ersättning och den höga ersättningen, något som producentansvarsorganisationerna själva kommer att beräkna och besluta om. Målsättningen är att minska mängden farliga ämnen i elutrustning och därmed underlätta för återanvändning och materialåtervinning. Den differentierade ersättningen ska styra mot målet genom att producenter väljer att saluföra elutrustning som inte innehåller farliga ämnen. För att få en tydligare effekt av differentieringen skulle, enligt förslagsställaren, eventuellt föreskrifterna framöver behöva kompletteras genom information i form av märkning riktad till konsumenten.

Regelrådet finner inget som talar för att den föreslagna regleringen skulle ha påverkan på företagen i andra avseenden än vad som har redogjorts för ovan och finner därmed redovisningen godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Myndigheten gör bedömningen att ingen särskild hänsyn behöver tas till små aktörer. Den föreslagna föreskriften riktas till producentansvarsorganisationer som i dagsläget är två till antalet. Bestämmelser som finns i dag och som avser insamlingssystemens (kommande producentansvarsorganisationernas) skyldigheter enligt förordningen om producentansvar för elutrustning är desamma oavsett hur stor eller liten aktören är.

Det bedöms inte heller behöva tas hänsyn till små producenter. Valet av kriterier är av sådan karaktär att det kopplar till befintlig lagstiftning (informationskravet i Reach-förordningen samt krav på anmälan till SCIP-databasen i enlighet med avfallsdirektivet). I dessa bestämmelser finns inga undantag för små aktörer och eftersom differentierad ersättning inte innebär någon utökad undersökningsplikt eller liknande torde det heller inte behöva kopplas till undantag för små aktörer.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår i remissen att valet av kriterier kopplar till befintlig lagstiftning. Detta torde underlätta för små aktörer, vilket Regelrådet ser positivt på.

Regelrådet finner redovisningen av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i ett par fall, påverkan på kostnader, tidsåtgång och verksamhet samt påverkan på konkurrensförhållandena brister i kvalitet. Det är svårt att bedöma vilka konsekvenser förslaget kan få, både för branschen i stort och för enskilda aktörer, då kvantifieringar helt saknas. Detta är avgörande för helhetsbedömningen.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

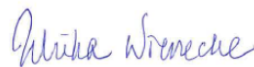
Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 30 juni 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjär.

Ärendet föredrogs av: Ulrika Wienecke.

Claes Norberg
Ordförande

Ulrika Wienecke
Föredragande